Maria Chirculescu - Jurnal de pelerin - În vizită la Sfântul mare mucenic Mina, Abu Mena

Materiale despre Sfântul mare mucenic Mina, Egipt:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-mare-muc-Mina-(11-nov)

https://archive.org/details/@steaemy?query=mare+mucenic+Mina

***

Despre Sfântul Mina mai tot românul a auzit pentru că, aşa cum scrie în acatist: *Numele tău, mai mult decât oricare altul dintre sfinţi, s-a făcut creştinilor mai dorit, Mina, pentru aflarea grabnică şi îndestulătoare a orice păgubiri suferite de dânşii. Pentru care şi astăzi pătimind cei ce stau în faţa icoanei Tale cu credinţă se*

roagă a te milostivi spre ei, mângâindu-i şi îndeplinind cererea lor, ca să-ţi aducă laudă, cântând: Aliluia!

Egiptenii spun că nu înţeleg de ce românii se roagă Sfântului Mina doar pentru aflarea lucrurilor pierdute, pentru că în Egipt este iubit pentru multele sale de minuni, fiind într-adevăr grabnic ajutător în orice fel de probleme de viaţă şi sănătate.

Este unul dintre cei mai iubiţi şi cunoscuţi sfinţi ai ortodoxiei, începând din secolul 4 şi până azi. De altfel, oraşul de marmură al Sfântului Mina - Abu Mena - construit în deşert, la 45 km de Alexandria, pe locul în care s-au aflat sfintele sale moaşte, a fost unul dintre marile locuri de pelerinaj şi tămăduire ale lumii creştine. Dar şi musulmanii îl venerează, ca mare făcător de minuni.

Despre Sfântul Mina se ştie că s-a născut în anul 285 în Egipt, în familie creştină, părinţii săi numindu-se Eudixius şi Eufemia. Părinţii săi nu au avut multă vreme copii. În timpul unei sărbători închinate Maicii Domnului, Eufemia s-a rugat cu lacrimi Preasfintei Născătoare de Dumnezeu să îi dăruiască un copil, iar la sfârşitul rugăciunii sale, dinspre icoană s-a auzit rostit "Amin". Câteva luni mai târziu, avea să se nască binecuvântatul copil Mina (a cărui nume înseamnă Amin!).

Tatăl său a murit pe când el avea 11 ani, iar mama sa pe când avea 14 ani; la 15 ani el s-a înrolat în armata romană, unde i s-a dat un rang înalt, datorită numelui tatălui său. A slujit în Algeria, timp de 3 ani, ca ostaş.

Aceasta se întâmpla pe vremea împăraţilor romani păgâni Diocleţian şi Maximilian, care au dat poruncă să fie chinuiţi şi ucişi toţi creştinii care nu se vor închina la idoli.

Scârbit şi mâhnit de priveliştea creştinilor obligaţi a se închina la idoli, a plecat în pustiu, timp de 5 ani ducând viaţă de anahoreţ, în post şi rugăciuni către adevăratul Dumnezeu. ***În al cincilea an de pustnicie, Mina a avut o revelaţie, în care a văzut un înger care încununa martirii cu coroniţe, iar în timp ce se gândea la viziunea sa, a auzit un glas care a spus: "Fii binecuvântat Mina, cel care ai fost chemat la viaţa pioasă încă din copilăria ta. Tu vei fi încununat cu trei cununi: una pentru puritatea/celibatul tău, a doua pentru viaţa ascetică, iar a treia pentru mucenicie".***

"Şi întărindu-se de ajuns şi aprinzându-i-se sufletul cu dumnezeiescul dor către Hristos, s-a pogorât din munte şi, stând în mijlocul închinătorilor la idoli, a propovăduit pe Hristos. Pentru aceea a fost dat la chinuri: i s-a frecat trupul cu târsini şi a fost ars de foc şi târât fără milă peste ciulini, de i-a spart trupul, în urma cărora şi-a primit sfârşitul prin sabie" (Sinaxar). A fost martirizat în anul 309, în Frigia.

Se spune că soldaţii care l-au ucis pe Mina au aruncat trupul său în foc, dar timp de 3 zile nu a ars, astfel încât corpul său a putut fi luat de către sora sa, care împreună cu nişte soldaţi l-au dus la Alexandria pentru a fi pus într-o biserică.

Atunci când persecuţia contra creştinilor a încetat, se spune că un înger i-a apărut Papei Atanasie al Alexandriei, spunându-i să ia trupul Sfântului Mina, să-l pună pe o cămilă şi să-l ducă în Deşertul de Vest. Într-un anume loc, nu departe de Alexandria, la marginea Lacului Mariut, camila nu a mai vrut să se mişte, oricât au încercat creştinii să o facă să meargă mai departe. Au înţeles astfel că este un semn de la Dumnezeu şi în acel loc au îngropat trupul Sfântului Mina.

Timp de câteva secole, nu s-a mai ştiut nimic de Mina, ostaşul mucenic, până când într-un anume loc din deşert, oile bolnave ale unui păstor au început să se vindece miraculos şi chiar păstorul însuşi s-a tămăduit. Vestea s-a dus repede, bolnavii au început să vină, fără să ştie care este de fapt cauza acestor vindecări.

Locul devenise atât de cunoscut, încât chiar fiica Împăratului de la Constantinopole (Constantin cel Mare sau Zeno), bolnavă de lepră, a fost trimisă acolo spre tămăduire. Stând noaptea pe malul apei, în locul în care se făceau minuni, Sfântul Mare Mucenic Mina i s-a arătat în vis, descoperind că acolo se află sfintele sale moaşte şi poruncind să se clădească o biserică în cinstea sa. Dimineaţa, fata era vindecată şi a spus însoţitorilor săi visul.

Pe acel loc, la 45 km sud-vest de Alexandria, împăratul de la Constantinopole a ordonat ridicarea nu doar a unei catedrale, ci un întreg oraş a fost construit, cuprinzând străzi, clădiri, biserici şi baptisteriu, o clădire cu două aripi pentru bolnavi (de o parte bărbaţi, de altă parte femei şi copii), magazine.

Oraşul de marmură al Sfântului Mina a devenit unul dintre cele mai vestite locuri de pelerinaj şi tămăduire ale lumii creştine, sticluţe de ulei sau apă sfinţită pe care era gravat numele Sfântului Mina fiind descoperite în siteuri arhelologice din diverse ţări aparţinând spaţiului mediteraneean, ca de exemplu: în Heidelberg – Germania, Milano – Italia, Dalmaţia – Croaţia, Marsilia – Franţa, Dongola – Sudan şi în Ierusalim.

La mijlocul sec al VII-lea, oraşul a fost distrus de către musulmani. Primele excavări pentru punerea în valoare a siteului arheologic Abu Mena au început între anii 1905 – 1907.

În prezent, la aproximativ 1 km distanţă de oraşul Sfântului Mina, Papa Chiril VI al Alexandriei (papă între anii 1959 – 1971) a costruit una dintre cele mai impresionante şi faimoase mănăstiri ale Egiptului, în care se află spre închinare moaştele Sfântului Mina şi ale papei. Aici vieţuiesc acum 101 călugări, care slujesc Sfânta Liturghie de 3 ori pe zi (de la orele 6, de la 8 şi de la 10).

Din anul 1979 siteul arheologic Abu Mena – oraşul de marmură al Sfântului Mina – este inclus în Lista UNESCO a Siteurilor din Patrimoniul Universal, pentru ca din anul 2001 să intre pe lista UNESCO a locurilor din patrimoniul mondial aflate în pericol de distrugere.

Plecând din Cairo spre Alexandria, pe la mijlocul zilei se vizitează Wadi Natrun – locurile patericului egiptean – iar apoi se ajunge la mănăstirea Sfântului Mina, aflată cu 45 km înainte de Alexandria. Profilul impunător al mănăstirii din pustiu se profilează pe cerul după-amiezii şi intrând, pelerinul este absolut impresionat atât de dimensiunea catedralei, de mozaicurile imense şi foarte frumoase de pe pereţi reprezentând scene din viaţa Mântuitorului, dar şi de mulţimea credincioşilor creştini, mulţi cu copii în braţe, care vin să se închine la sfintele moaşte ale Sfântului Mina, grabnic ajutător şi mare făcător de minuni.

Ne-am descălţat cu toţii la intrarea în spaţiul din dreapta catedralei, în care se află moaştele Sfântului Mina şi un superb mozaic care îl reprezintă şi am aşteptat pioşi la rând, să ne închinăm celui care ne-a fost de atâtea ori direct ajutător. Îl cunoşteam pe Sfântul Mina de acasă, din viaţa noastră de zi cu zi, ca fiind sfântul

către care, dacă pui rugăciune, pe loc te ajută să găseşti lucrul pierdut sau să se rezolve o problemă de nedreptate; şi nu doar acestea.

Ne-a mirat însă reprezentarea egipteană a Sfântului Mina, ca tânăr ostaş, cu ambele braţe ridicate pentru închinare şi cu două cămile aflate de o parte şi de alta a sa. Am aflat astfel că doar doi sfinţi egipteni sunt astfel reprezentaţi – Sfântul Mina şi Sfântul Pavel – primul eremit (a cărui loc de vieţuire s-a aflat aproape de cel al Sfântului Antonie cel Mare, mult mai cunoscut decât Sfântul Pavel); iar cămilele fac referinţă la episodul din viaţa sfântului Mina în care animalele au refuzat să ducă mai departe trupul mucenicului, arătând astfel voia Domnului şi fixând definitiv locul de tămăduire şi închinare. Aici, în deşert.

Se pare că reprezentarea din icoane a Sfântului Mina ca ostaş în vârstă, călare pe cal, nu are suport biografic.

Noi românii am ajuns la Mănăstirea Sfântului Mina chiar în 11 noiembrie 2008, dar am constatat că Biserica Coptă îl pomeneşte în data de 24 noiembrie.

“O, prea fericite mucenice Mina, ascultă rugăciunea noastră ce-ţi aducem din toată inima, ca să ne izbăveşti pre noi de boale şi de primejdii, spre a cinsti pomenirea ta şi a mărturisi minunile, pe care cu puterea darului Sfântului Duh le faci nouă celor ce cu credinţă cântăm: Aliluia!”

دير الشهيد العظيم مارمينا الأثرى
The Ancient Monastery Of Saint Mena
Abu Mena City
مدينة أبومينا
The Marmor City
المدينة الرخامية

Church of Virgin St. Mary Which
Pope Theophilus the (23rd)
(385 - 412 A.D), built , known
as The Great Basilica
During the reign of the emperor
Arcadius

"Eu sunt robul lui Iisus Hristos, care împărăţeşte în cer şi pe pământ, al lui Hristos am fost, sunt şi voi fi!"